

REFERENTIELLA NOLLSUBJEKT I GERMANSKA SPRÅK – EN ÖVERBLICK

David Håkansson & Henrik Rosenkvist

Det finns inget nutida germanskt standardspråk som tillåter någon typ av referentiella nollsubjekt (RefNS):¹

1. a. *Went to the bank.
- b. *Gick till banken.
- c. *Bin zur Bank gegangen.

Detta ledde Jaeggli & Safir (1989) till antagandet att RefNS är oförenliga med V2-ordföljd.

Dock är RefNS belagda i de germanska fornspråken (Sigurðsson 1993, van Gelderen 2000, Fuß 2005, Axel 2007, Håkansson 2008 etc.), och också flera nutida germanska språkvarieteter tillåter RefNS (se Hoekstra 1997 för en genomgång av västgermanska):

- bayerska (Bayer 1984, Fuß 2005)
- Zürichtyska (Cooper 1995)
- västflamländska (Haegeman 1990)
- frisiska (Hoekstra & Marącz 1989, Hoekstra 1997)
- älvdalska (Levander 1909, Rosenkvist 2008)
- jiddisch (Prince 1998, Jacobs 2005)

För en del av dessa språkvarieteter finns det olika uppgifter om RefNS. Till exempel menar Prince (1998) att alla subjekt kan utelämnas i jiddisch, medan Jacobs (2005) hävdar att enbart 2sg kan utelämnas. Vidare framhåller Hulk & van Kemenade (1995:245) att det *inte* finns RefNS i fornengelska, medan van Gelderen (2000) ger flera sådana exempel.

I detta föredrag vill vi presentera några av de syntaktiska drag som utmärker RefNS i forngermanska och i nutida germanska, och med stöd av denna genomgång kommer vi att hävda att det finns stora likheter mellan RefNS i de olika germanska fornspråken, respektive mellan RefNS i de nutida germanska språkvarieteterna. Däremot finns det betydande syntaktiska skillnader mellan nutida och forntida germanska RefNS, vilka alltså tycks vara av olika typ.

¹ Vi bortser alltså från utelämnade subjekt som identifieras av satsexterna antecedenter, som till exempel elliptiska subjekt.